

[Boligministeren.]

der er indgået til kommunerne inden 1. november 1961.

Når vi — som i øvrigt i den hidtidige praksis — har valgt i særlig grad at tilgodese de bygherrer, der ønsker at bygge eget hus, er årsagerne hertil jo ganske nærliggende.

Hvis vi anslår det stoppede byggeri til herefter at omfatte knap 15 000 boliger i de nævnte regulerede områder, så skal dette tal ses i forhold til et normalt boligbyggeri inden for disse områder på netop ca. 15 000 boliger årlig.

Jeg vil imidlertid gerne nævne, at af de 15 000 boliger må man regne med, at en hel del ikke vil kunne gå i gang foreløbig alene af den grund, at de er projekteret inden for områder, der — uanset at de er beliggende i inderzoner — endnu ikke er byggemodne. Dernæst kan man gå ud fra, at der i dette tal indgår projekter af en sådan størrelsesorden, at disse af rent tekniske grunde må fordeles over mere end et år, for så vidt angår igangsættelsen.

Jeg siger ingenlunde dette for at afsvække indtrykket af det meget betydelige pres, der er på boligbyggeriet, men alene af den grund, at man herudfra kunne nå til den konklusion, at man så uden videre kunne ophæve reguleringen.

På den ene side taler man om overbeskæftigelse og de deraf påståede følger som lønglidning o. s. v., mens man på den anden side taler om at ophæve de restriktioner, d. v. s. de reguleringer, der skulle medvirke til at hindre de forhold, der giver forudsætningerne for det, man vil søge at hindre.

Jeg vil da også gerne ved denne lejlighed sige det så klart, som det kan siges, at jeg har det sigte, som klart fremgår af lovens § 2, stk. 4, et sigte, der i øvrigt også fremgik af oppositionens vurdering af denne bestemmelse, da vi gennemførte loven, at reguleringsvirksomheden skulle, jeg citerer lovens ordlyd, „sikre en byggevirksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel IV“.

Lovens kapitel IV omhandler det støttede byggeri, uanset om det drejer sig om privat eller socialt byggeri, og det omhandler parcelhusbyggeri for mindrebemidlede, d. v. s. det byggeri, hvor beboerens udgifter er omkostningsbestemt, det byggeri, der må tage hensyn til, at byggherren på forhånd

er bundet af de priser, der danner grundlag for sagens endelige godkendelse i boligministeriet, det byggeri, der ikke uden videre kan gå ud i den såkaldte fri konkurrence om arbejdskraften.

Min konklusion må derfor være, at vi indtil videre må opretholde reguleringen af boligbyggeriet, men at vi i boligministeriet vil søge at muliggøre byggeriet for den, der vil bygge hus til eget brug, uden alt for store vanskeligheder og uden alt for lang ventetid, hvilket vil fremgå af det, jeg har sagt om frigivelse af byggeri netop af denne art.

Men når jeg har sagt dette om parcelhusbyggeriet, vil jeg benytte denne lejlighed til også at advare grundsælgere i såvel de regulerede som de ikke-regulerede områder imod at lægge alt for meget i denne udtalelse. Jeg har nemlig bemærket, at enkelte grundsælgere — ud over at fremhæve alle de gode egenskaber, en byggegrund i øvrigt kan have — på ret fremtrædende måde gør opmærksom på, at byggegrundene er beliggende uden for byggestopområdet. Hvis dette i en given situation skulle medføre en forøget byggeaktivitet i disse områder, d. v. s. en aktivitet, der går ud over den stedlige kapacitets muligheder, kan denne situation hurtigt ændres, således at det ikke kommer til at gå ud over de bygherrer i de regulerede grænseområder, der ellers kunne komme til at vente urimeligt længe i ventekøen af den grund.

Man har rejst spørgsmålet om, hvad regeringen har i sinde med henblik på boligproblemet, og har her særlig peget på huslejeproblemet og den gældende huslejelov, der efter sin bestemmelse udløber med udgangen af marts 1964. Anledningen er den udtalelse, den højtærede statsminister fremsatte herom den 3. oktober i fjor. Den skal jeg komme tilbage til.

Forinden vil jeg dog gerne give en kort redegørelse for det efter min mening centrale spørgsmål, der ligger bag forespørgslen, nemlig ønsket om en liberalisering af lejemarkedet med en afvikling af huslejerestriktionerne, som formentlig er forespørgernes primære sigte.

Som et led i disse liberaliseringsbestrebelse — eller normaliseringsbestrebelse, om man vil — blev der i den gældende lov indført visse bestemmelser, hvorefter man efter nærmere fastsatte regler på kommu-